

(שם יד) ה' מושגים השקיף על בני אדם וגוי.

בא ראה, כתוב ויהי בחצى הלילה. בחצי היה עריך לכתיב, או בבחוץ, כמו שאמר משה. ואם כמו שאמרו חכמים, שלא יאמרו אצטגניני פרעה, משה ברא הות. תרי הקשיא במקומה עומדת בשלשה אפנים, שאפלו ישראלי יאמרו כן. אחד - שם כה, היה לו לומר, ויאמר משה בבחוץ הילילה. למה אמר כה אמר ה' וגוי, כמו שלא יכון את השעה, שהרי לא יתפסו במשה אלא בפטرون, משום שאמר כה אמר ה' וגוי? שנים - שהרי מושה אמר עד בכור השפה אשר אמר הרבה, ולא היה כן, אלא עד בכור השבי אשר בבית הבור. על כל פנים, אפלו ישראל גם יאמרו כן, שהרי לא התבררו הדברים. שלשה - שהוא אמר ממש הפטرون בחוץ, וכותוב ויהי בחצי הילילה.

ועוד שאללה שלכם יותר על המשפטא שלא יכול היה הבהיר לא ביטוי? ולא מהו פל אותם החלשים שאחר הרים? אלא הכל הוא סוד עלין בין קוצרי השדה, והכל חיבור (התבשר) בנביא הנאמן.

אשר חילקו של משה, שעלו כתוב יפה מבני אדם הויזק חן בשפטותיך על בן ברוך אליהם לעולם. אהבת אדק ותשנא רשות על בן משחרך אליהם אלהיך שמן - מישת וחנוך. יפה מבני אדם שwon מחבריך. יפה מבני אדם על בן משחך אליהם אלהיך - מאברחים ובנויו. על בן משחך אליהם אלהיך - מיעקב. ויצחק. שמן שwon - מיעקב. מחבריך - משאר נבאים. וכי גבר שעוולה בדרגות עלינוות שלא

בעלאין ומתקין, הרא הוא דכתיב, (טהילים יד) יי' **מושגים השקיף על בני אדם וגוי.**

הא חזי, כתיב, ויהי בחצי הלילה. בחצי מיבעי ליה, או בבחוץ, בגונא דאמר משה. ואי כמה דאמר חביבנו, שלא יימרנו אצטגניני פרעה, משה ברא הות. הא קושיא באטריה קיימת, בתלת גווני, דאפיקו ישראלי יימרנו ה כי. חד, דאי ה כי היה ליה למירן ויאמר משה בבחוץ הילילה. אמאי ק אמר, פה אמר יי' וגוי. כמה שלא אתכון שעטה, הרא לא יתפסון במשה, אלא בפטרון, בגין דאמר פה אמר יי' וגוי. תרי, הרא משה אמר, עד בכור השפה אשר אחר הרים, ולא היה ה כי, אלא עד בכור השבי אשר בבית הבור. על כל פנים אפיקו ישראל נמי יימרנו ה כי, הרא לא אתחברון מליל. תלת דאי ה אמר **משמא דפטرون בחוץ, כתיב ויהי בחצי הילילה.**

יעוד, שאלטא דילכו, יתר על מטויל שלא יכול בעירא למסבל. אמאי היה בפלגות ליליא, ולא ביממה. ואמאי מיתו כל איינון חלשין דבתר רחיה. אלא פלא רזא עללה הוא, בין מחצדי חקלא, וכלא אתכשר (נ"א אתכשר) בנביאה מהימנא.

ובאה חולקה דמשה, דעתליה כתיב (טהילים נה) יפה מבני אדם הויזק חן בשפטותיך על בן ברוך אליהם לעולם. אהבת אדק ותשנא רשות על בן משחך אליהם אלהיך שמן (ד"ז ע"ב) שwon מחבריך. יפה מבני אדם: מישת וחנוך. הויזק חן בשפטותיך: מנח ובנוי. על בן משחך אליהם אלהיך: מאברחים ויצחק. שמן שwon: מיעקב. מחבריך: משאר נביאי. וכי גבר דסליק בדרgin עלאין שלא